

BOZK

Adam,
hádám,
ví, co je to
bozk.

Ztuhl
jako vosk.
Hned však zase
roztál
a ze sebe
až tajemně
dostal:

Ret
se od rtu
nehýbe.
Je to
polibek.

CERUZKA

Tak co, Zuzko –
co s ceruzkou?

Hm, ceruzka,
říká Zuzka.

Maluje si obočí.
Teď však ihned vyskočí.

Vždyť to není
žádná fuška.
Že dceruška?
Kdepak –

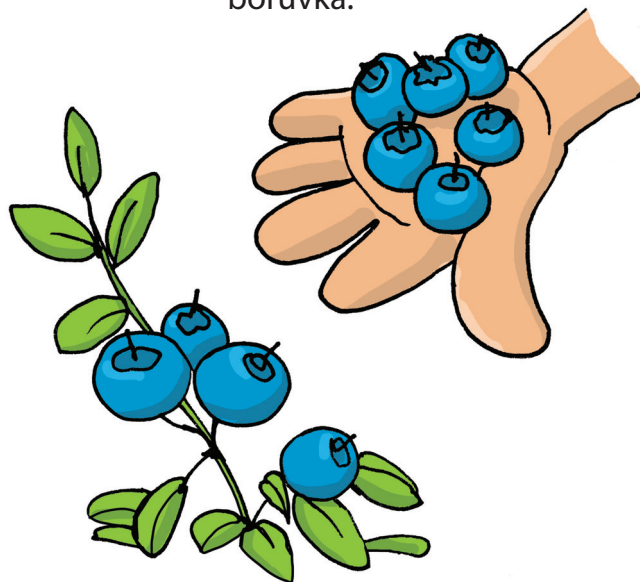

ČUČORIEDKA

Ted' nám –
věrme –
poví Bětka,
co je
čučoriedka.
Protože je sbírá.
V přezůvkách.

Čučoriedka –
napíná nás Bětka –

to je malá,
modrá,
kulaťoučká
borůvka.

DOJČA

Mojmír,
zvaný Mojča,
ten ví,
co je dojča.

Bodejť by to neznal,
říká Tomáš,
když má bráchu-dojča
doma.

A proč má
ten ruměnc?

Dojča,
to je
kojenec.

ĎATELINA

Vypráví nám Hynek:

Stojím v ďateline.
V neděli.
Kde to stojím?

V jeteli,
špitne Zdena
jako pěna.

Roste kousek od cesty.
Přišel jsem si pro štěstí.
S jednou holkou mám tam scuka.
Hledí na mě zpoza buka.

Jak tam stojím, na místě,
kouknu – páni, čtyřlístek!
Přišla. Mlčí. Jako pěna.

Své o tom ví Zdena.

